

Druhým dechem

Poutníci

1. V půli cesty je to náhle dáno,
vydal jsem, co bylo nastřádáno,
druhý dech byl darem shůry, tak zas můžu hrát.
2. Už jsem viděl smrtku mávat zblízka,
proto po ránu si vždycky pískám,
že nemusím dlátem nechat svoje jméno psát.
R: Zase zpívá se líp a zvonovinou lijem slova tichá,
dýchá se líp, i když roky plynou a čas pospíchá.
3. Běh času mi v hlavě zní jak bubny
a zas vidím holky tajnosnubný,
jak se těší, až je kluci zbaví tajemství.
4. Druhý dech mi zvolna sílu vrací,
tu trochu poznání už nepoztrácím,
být si blízcí, i když se nám cesty rozdělí.
R: